

Luftfartsloven - Warszawakonventionen (uddrag)

Kapitel 9

Befordring med luftfartøj

Anvendelsesområde

§ 90

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for befordring med luftfartøj af passagerer, rejsegods eller gods, som udføres af et lufttrafikforetagende. Bestemmelserne gælder også for sådan befordring, hvis den udføres af andre mod betaling.

§ 91

Ved befordring af post er befordreren ikke ansvarlig over for afsenderen eller modtageren, men udelukkende over for postvæsenet og i overensstemmelse med de særlige regler, som gælder mellem befordreren og postvæsenet.

Stk. 2

De følgende bestemmelser i dette kapitel gælder ikke for befordring af post.

Stk. 3

Bestemmelserne om befordringsdokumenter i §§ 92-97 gælder ikke for befordring, som udføres under usædvanlige forhold og falder uden for normal udøvelse af luftfartsvirksomhed.

Befordringsdokumenter

§ 92

Ved befordring af passagerer skal der udstedes billet, jf. dog § 123. Billetten kan være individuel eller kollektiv og skal indeholde angivelse af:

- 1) afgangssted og bestemmelsessted og
- 2) mindst et aftalt mellemlandsingssted, hvis afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandsingssteder i en anden stat er aftalt.

Stk. 2

Udstedelse af billet er ikke nødvendig, hvis de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, registreres på anden måde.

Stk. 3

Selv om bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke er overholdt, er befordringsaftalen dog gyldig, og bestemmelserne i dette kapitel gælder for befordringen.

§ 93

Ved befordring af indskrevet rejsegods skal der udstedes rejsegodsbevis, jf. dog § 123. Hvis rejsegodsbeviset ikke er hæftet sammen med eller indføjet i en passagerbillet, som opfylder kravene i § 92, stk. 1, skal det indeholde angivelse af:

- 1) afgangssted og bestemmelsessted og
- 2) mindst et aftalt mellemlandsingssted, hvis afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandsingssteder i en anden stat er aftalt.

Stk. 2

Udstedelse af rejsegodsbevis er ikke nødvendig, hvis de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, registreres på anden måde.

Stk. 3

Selv om bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke er overholdt, er befordringsaftalen dog gyldig, og bestemmelserne i dette kapitel gælder for befordringen.

§ 94

Ved befordring af gods skal der udfærdiges luftfragtbrev, jf. dog § 123.

Stk. 2

Udfærdigelse af luftfragtbrev er ikke nødvendig, hvis oplysningerne om befordringen registreres på anden måde og

- 1) afsenderen samtykker i, at der ikke udfærdiges luftfragtbrev, og
- 2) befordreren efter afsenderens anmodning udleverer en godskvittering, der indeholder tilstrækkelige oplysninger til identifikation af godset.

Stk. 3

Godskvitteringen skal give afsenderen mulighed for at blive gjort bekendt med de registrerede oplysninger.

Stk. 4

Hvis der ikke er udfærdiget luftfragtbrev, kan befordreren ikke nægte at modtage godset til befordring med henvisning til, at det system, som anvendes ved registreringen af oplysningerne om befordringen, ikke kan benyttes på et omladnings- eller bestemmelsessted.

§ 95

Luftfragtbrevet skal udfærdiges af afsenderen i tre originaleksemplarer. Det første eksemplar skal påtegnes »For befordren« og underskrives af afsenderen. Det andet eksemplar skal påtegnes »For modtageren« og underskrives af afsenderen og befordreren. Det tredje eksemplar underskrives af befordreren og tilbageleveres til afsenderen efter godsets modtagelse. Underskrifterne kan være trykt eller erstattet af stempel.

Stk. 2

Har befordreren udfærdiget luftfragtbrev efter afsenderens anmodning, anses befordreren, hvis ikke andet bevises, for at handle på afsenderens vegne.

§ 96

Omfatter befordringen flere stykker gods, skal afsenderen efter befordrerens anmodning udfærdige særskilte luftfragtbreve.

Stk. 2

Benyttes et registreringssystem, jf. § 94, stk. 2, skal befordreren efter anmodning fra afsenderen udlevere særskilte godskvitteringer.

§ 97

Luftfragtbrevet og godskvitteringen skal indeholde angivelse af:

- 1) afgangssted og bestemmelsessted,
- 2) mindst et aftalt mellemlandsingssted, hvis afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandsingssteder i en anden stat er aftalt, og
- 3) forsendelsens vægt.

§ 98

Selv om bestemmelserne i §§ 94-97 ikke er overholdt, er befordringsaftalen dog gyldig, og bestemmelserne i dette kapitel gælder for befordringen.

§ 99

Afsenderen er ansvarlig for rigtigheden af de oplysninger, som afsenderen eller nogen, som har handlet på afsenderens vegne, har givet i luftfragtbrevet eller for registrering eller indføjeelse i godskvitteringen. Er oplysningerne om godset urigtige eller ufuldstændige, er afsenderen ansvarlig for skade, som derved er påført befordreren eller nogen, over for hvem befordreren er ansvarlig.

Stk. 2

Er afsenderen ikke ansvarlig i henhold til stk. 1 for urigtige eller ufuldstændige oplysninger, som er registreret eller indføjjet i godskvitteringen, er befordreren ansvarlig for skade, som derved er påført afsenderen eller nogen, over for hvem afsenderen er ansvarlig. Det samme gælder, hvis nogen anden på befordrerens vegne har registreret oplysningerne eller indføjjet dem i godskvitteringen.

§ 100

Hvis ikke andet bevises, gælder luftfragtbrevet eller godskvitteringen som bevis for befordringsaftalens indgåelse, for godsets modtagelse og for de vilkår for befordringen, som er angivet i luftfragtbrevet eller godskvitteringen.

Stk. 2

Luftfragtbrevets eller godskvitteringens angivelse af godsets vægt, dimensioner, emballering og stykantal anses som rigtige, hvis ikke andet bevises. Andre oplysninger i luftfragtbrevet om godsets mængde, rumindhold eller tilstand gælder derimod ikke som bevis mod befordreren, medmindre denne i afsenderens nærværelse har undersøgt rigtigheden af disse oplysninger og har bekræftet dette ved påtegning på luftfragtbrevet eller oplysningerne angår godsets synlige tilstand.

Ret til at råde over godset og udlevering af godset

§ 101

Opfylder afsenderen sine forpligtelser efter befordringsaftalen og betaler de ekstra omkostninger, der er forbundet dermed, kan afsenderen tage godset tilbage på afgang- eller bestemmelsesflyvepladsen eller standse det i tilfælde af landing undervejs. Afsenderen kan dog kun udøve denne ret, hvis det ikke medfører skade for befordreren eller andre afsendere.

Stk. 2

På samme betingelser kan afsenderen give ordre til, at godset undervejs eller på bestemmelsesstedet skal udleveres til en anden end den, der er angivet som modtager, eller kræve godset tilbagesendt til afgangsflyvepladsen.

Stk. 3

Kan afsenderens ordre ikke udføres, skal befordreren straks underrette afsenderen herom.

Stk. 4

Udfører befordreren afsenderens ordre, uden at afsenderens eksemplar af luftfragtbrevet eller godskvitteringen forevises, er befordreren ansvarlig for skade, som derved er påført rette indehaver af luftfragtbrevet eller godskvitteringen, dog med regres til afsenderen.

Stk. 5

Afsenderens ret til godset ophører, når modtageren får ret til at råde over godset efter bestemmelserne i § 102. Nægter modtageren at tage imod godset, eller kan modtageren ikke træffes, genindtræder afsenderen i sin ret til at råde over godset.

§ 102

Når godset er ankommet til bestemmelsesstedet, kan modtageren, medmindre afsenderen har udøvet sin ret i henhold til § 101, kræve godset udleveret af befordreren til sig mod betaling af de skyldige beløb og mod opfyldelse af befordringsvilkårene.

Stk. 2

Så snart godset er kommet frem, skal befordreren underrette modtageren derom, hvis ikke andet er aftalt.

§ 103

Er godset ikke ankommet senest 7 dage efter, at det skulle være kommet frem, kan modtageren gøre sine rettigheder efter befordringsaftalen gældende mod befordreren. Det samme gælder, hvis befordreren meddeler, at godset er gået tabt.

§ 104

Enhver aftale, som afviger fra bestemmelserne i §§ 101-103, er ugyldig, medmindre den er anført i luftfragtbrevet eller godskvitteringen.

§ 105

Afsenderen skal give befordreren de oplysninger og de dokumenter, som er nødvendige til opfyldelse af told- og afgiftsfor-skrifter og andre offentlige forskrifter, forinden godset kan udleveres til modtageren. Afsenderen skal erstatte befordreren den skade, som måtte følge af, at disse oplysninger eller dokumenter mangler, er urigtige eller utilstrækkelige, medmindre skaden skyldes fejl eller forsømmelse hos befordreren eller nogen, som har handlet på befordrerens vegne.

Stk. 2

Befordreren har ikke pligt til at undersøge, om de oplysninger og dokumenter, der er nævnt i stk. 1, er rigtige eller tilstrækkelige.

Befordrerens ansvar

§ 106

Befordreren er ansvarlig for personskade, som tilføjes en passager som følge af en begivenhed, der er indtruffet om bord i et luftfartøj eller i forbindelse med passagerens indstigning eller udstigning. Befordrerens ansvar for personskade omfatter også tab af forsyninger. Befordreren er dog ikke ansvarlig for personskade, som udelukkende skyldes passagerens helbredstilstand.

§ 107

Befordreren er ansvarlig for skade ved, at rejsegods går tabt eller beskadiges som følge af en begivenhed, der er indtruffet

- 1) om bord i et luftfartøj,
- 2) i forbindelse med passagerens indstigning eller udstigning eller
- 3) inden for den tid, rejsegodset er i befordrerens varetægt.

Stk. 2

Befordreren er dog ikke ansvarlig, hvis skaden udelukkende skyldes rejsegodsets egen beskaffenhed eller fejl i dette.

§ 108

Befordreren er ansvarlig for skade ved, at gods går tabt eller beskadiges som følge af en begivenhed, der er indtruffet inden for den tid, hvori godset er i befordrerens varetægt på en flyveplads, om bord i et luftfartøj eller, ved landing uden for en flyveplads, på et hvilket som helst andet sted.

Stk. 2

Befordreren er dog ikke ansvarlig, hvis skaden udelukkende skyldes

- 1) godsets egen beskaffenhed eller fejl i dette,
- 2) mangelfuld emballering af godset udført af andre end befordreren, dennes ansatte eller nogen, som har handlet på dennes vegne,
- 3) krigshandling eller væbnet konflikt eller
- 4) uøvelse af offentlig myndighed i forbindelse med godsets indførsel, udførsel eller transitering.

Stk. 3

Omfatter befordringsaftalen også befordring til lands eller til vands uden for flyveplads ved indladning, udlevering eller om-ladning, formodes enhver godset tilføjet skade at være indtruffet inden for den i stk. 1 angivne tid, hvis ikke andet bevises.

§ 109

Befordreren er ansvarlig for skade som følge af forsinkelse ved befordring af passagerer, rejsegods og gods, hvis befordreren ikke beviser, at befordreren og nogen, som har handlet på befordrerens vegne, har taget alle nødvendige forholdsregler for at undgå skaden, eller at dette ikke har været muligt for dem.

§ 110

Ved befordring af passagerer eller rejsegods skal erstatningen nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden. Bliver en passager dræbt, eller lider han skade på legeme eller helbred, og kræver en anden end passageren i den anledning erstatning, skal erstatningen ligeledes nedsættes eller bortfalde, hvis passageren har medvirket til skaden.

Stk. 2

Kræver nogen erstatning i forbindelse med befordring af gods, skal erstatningen nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller nogen, fra hvem skadelidte afleder sine rettigheder, forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

Stk. 3

Nedsættelse eller bortfald af erstatningen i henhold til stk. 1 eller stk. 2 skal ske alene under hensyn til graden af medvirken.

Stk. 4

For indenrigs befordring, hvor mellemlanding uden for riget ikke er aftalt, gælder § 24, stk. 2, i lov om erstatningsansvar.

§ 111

Ved befordring af passagerer er befordrerens ansvar for personskade begrænset til 100.000 særlige trækingsrettigheder (SDR), jf. stk. 6, for hver passager.

Stk. 2

Ved befordring af passagerer er befordrerens ansvar for skade som følge af forsinkelse begrænset til 4.150 SDR for hver passager.

Stk. 3

Ved befordring af rejsegods er befordrerens ansvar for skade som følge af, at rejsegods går tabt, beskadiges eller forsinkes, begrænset til 1.000 SDR for hver passager.

Stk. 4

Ved befordring af gods er befordrerens ansvar begrænset til 17 SDR pr. kg. Har afsenderen ved godsets aflevering til befordreren særligt angivet den interesse, som er forbundet med godsets udlevering på bestemmelsesstedet, og betalt det fragttillæg, som måtte være fastsat, gælder det angivne beløb som grænse for befordrerens ansvar. Dette gælder dog ikke, hvis befordreren beviser, at beløbet overstiger afsenderens virkelige interesse. Hvis en del af godset går tabt, beskadiges eller forsinkes, opgøres kun den samlede vægt af de berørte stykker gods, når grænsen for befordrerens ansvar skal fastsættes. Hvis skaden forringer værdien af andre stykker gods, som omfattes af samme luftfragtbrev eller godskvittering, skal også vægten af disse stykker gods medregnes.

Stk. 5

De ansvarsgrænser, som er fastsat i stk. 1-4, er ikke til hinder for, at retten kan tilkende sagsøgeren sagsomkostninger. Dette gælder dog ikke ved befordring af gods, hvis befordreren inden seks måneder fra den begivenhed, som var årsag til skaden, eller inden retssag blev anlagt, skriftligt har tilbudt sagsøgeren mindst lige så meget i erstatning som den tilkendte erstatning.

Stk. 6

Omregning af SDR til national valuta foretages efter den kurs, som Den Internationale Valutafond, samme dag der afsiges dom, anvender i sin virksomhed og ved sine transaktioner.

§ 112

Forbehold, som tilsigter at fritage befordreren for ansvar eller at fastsætte en lavere ansvarsgrænse end bestemt i § 111, er ugyldige.

Stk. 2

Ved befordring af gods gælder det i stk. 1 anførte dog ikke forbehold for tab eller beskadigelse, som skyldes godsets egen beskaffenhed eller fejl i dette.

§ 113

De ansvarsgrænser, som er fastsat i § 111, må ikke overskrides, uanset hvilket ansvarsgrundlag der påberåbes.

§ 114

Sagsøges befordrerens ansatte eller nogen, som har handlet på befordrerens vegne, for skade, de har forårsaget under udførelsen af deres tjeneste eller hverv, må summen af de erstatningsbeløb, som pålægges dem og befordreren ikke overstige de ansvarsgrænser, der er fastsat for befordreren.

§ 115

Modtages rejsegods eller gods uden forbehold fra modtagerens side, formodes godset at være udleveret i god stand og i overensstemmelse med befordringsdokumentet, hvis ikke andet bevises.

Stk. 2. Er godset beskadiget eller delvis gået tabt, skal meddelelse gives til befordreren umiddelbart efter; at skaden er opdaget, og senest inden 7 dage for rejsegods og 14 dage for gods, regnet fra modtagelsen. Ved forsinkelse skal meddelelse afgives inden 21 dage fra den dag, da godset blev stillet til rådighed for modtageren.

Stk. 3

Meddelelsen skal ske ved påtegning på befordringsdokumentet eller ved brev, som afsendes inden fristens udløb.

§ 116

Gives meddelelse om skaden ikke inden for de frister, der er fastsat i § 115, er ethvert krav mod befordreren bortfaldet, medmindre denne har handlet svigagtigt.

§ 117

Erstatningssagen skal anlægges ved retten på det sted, hvor befordreren bor eller har sit hovedkontor eller har den forretningssafdeling, hvor igennem befordringsaftalen er blevet afsluttet, eller på bestemmelsesstedet.

Stk. 2

Ved skade som følge af personskade på passagerer eller forsinkelse af passagerer eller på grund af, at rejsegods er gået tabt, beskadiget eller forsinket, kan sagen tillige anlægges ved retten på det sted, hvor befordreren har et kontor; hvis passageren har bopæl eller vedvarende ophold her i landet.

Stk. 3

Hvis befordringen er omfattet af Warszawa-konventionen, kan erstatningssag kun anlægges ved dansk domstol eller en domstol i en stat, som har tiltrådt konventionen.

§ 118

Adgangen til erstatning efter bestemmelserne i dette kapitel bortfalder; hvis sag ikke er anlagt inden to år regnet fra luftfartøjets ankomst til bestemmelsesstedet eller fra den dag, da luftfartøjet skulle være ankommet, eller da befordringen blev afbrudt.

§ 119

Skal en befordring, som efter befordringsaftalen er at anse som en befordring, udføres af flere efter hinanden følgende befordrere, er enhver af dem, når passagererne, rejsegodset eller godset modtages, ansvarlig for den del af befordringen, som det påhviler denne befordrer at udføre.

Stk. 2

Ved befordring af rejsegods eller gods kan afsenderen tillige holde sig til den første befordrer og den til dets udlevering berettigede til den sidste, selv om skaden eller forsinkelsen er indtruffet, medens godset var i en anden befordrers varetægt. Er herefter to befordrere ansvarlige, hæfter de solidarisk.

Befordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen

§ 119 a

Bestemmelserne i §§ 119 b- 119 f, gælder; hvor befordringen helt eller delvis udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen, medmindre det bevises, at dette er sket uden sidstnævntes samtykke.

Stk. 2

Bestemmelserne i § 119 c, § 119 e og § 119 f gælder kun den del af befordringen, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen.

§ 119 b

Ved anvendelse af reglerne i dette kapitel anses såvel den, der har indgået befordringsaftalen, som den, der udfører befordringen, som befordrere, den førstnævnte for så vidt angår hele befordringen og den sidstnævnte for så vidt angår den del af befordringen, denne befordrer udfører.

§ 119 c

Ved bedømmelsen af en befordrers ansvar skal handlinger og undladelser af den anden befordrer; den anden befordrers ansatte eller nogen, som har handlet på den anden befordrers vegne, under udførelsen af deres tjeneste eller hverv anses at have samme virkning som førstnævnte befordrers egne handlinger og undladelser. Den, der udfører befordringen, kan dog ikke herved pådrages ansvar ud over de i § 111 fastsatte grænser.

Stk. 2

Har den befordrer, der har indgået befordringsaftalen, påtaget sig forpligtelser, som går videre end denne befordrers forpligtelser efter dette kapitel, eller har afsendere efter § 111, stk. 4, 2. punktum, særligt angivet interessen i godsets udlevering, er dette uden virkning i forhold til den, der udfører befordringen, medmindre denne har givet sin godkendelse.

§ 119 d

Meddelelser, som efter bestemmelserne i dette kapitel gives til den ene befordrer; har virkning også i forhold til den anden befordrer. Ordre fra afsenderen efter § 101 har dog kun virkning, hvis de gives til den befordrer; der har indgået befordringsaftalen.

§ 119 e

Summen af de erstatningsbeløb, som pålægges de to befordrere, deres ansatte eller nogen, som har handlet på befordrernes vegne, må ikke overstige det højeste erstatningsbeløb, der kan pålægges en af befordrerne. Hver enkelt er kun ansvarlig indtil den ansvarsgrænse, som gælder for denne befordrer.

§ 119 f

Erstatningssøgsmålet kan, uanset om de rettes imod en af befordrerne eller imod dem begge, anlægges enten ved en ret, som efter § 117, stk. 1, er kompetent med hensyn til søgsmål imod den, der har indgået befordringsaftalen, eller ved retten på det sted, hvor den, der udfører befordringen, bor eller har sit hovedkontor. Bestemmelsen i § 117, stk. 3, gælder tilsvarende.

Stk. 2

Sagsøges en af befordrerne, og vil denne befordrer, hvis denne taber sagen, rejse krav mod den anden befordrer; kan først nævnte befordrer tilstævne sidstnævnte befordrer uden hensyn til de almindelige regler om værneting for at gøre kravet gældende over for denne under sagen. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 23 gælder tilsvarende.

Sammensat befordring

§ 120

Udføres befordringen delvis med luftfartøj og delvis med andet befordringsmiddel, gælder bestemmelserne i dette kapitel kun befordringen med luftfartøj.

Stk. 2

Vilkårene for de andre befordringsmåder kan optages i dokumentet vedrørende befordringen med luftfartøj.

Andre bestemmelser

§ 121

Forbehold og aftaler forud for skadens indtræden, som fraviger bestemmelserne i dette kapitel om den lov, som skal anvendes, eller om værnetinget, er ugyldige.

Stk. 2

Voldgiftsaftaler forud for skadens indtræden er kun gyldige med hensyn til befordring af gods og kun, hvis voldgiften skal foretages på et af de steder, som er lovligt værneting efter dette kapitel.

Stk. 3

I det omfang Warszawa-konventionen og Guadalajara-konventionen af 18. september 1961 om international luftbefordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen finder anvendelse, er gyldigheden af de i stk. 2 nævnte aftaler tillige betinget af, at sagen afgøres i overensstemmelse med konventionernes bestemmelser.

§ 122

(Ophævet).

§ 123

Ved indenrigs befordring, hvor mellemlanding uden for riget ikke er aftalt, er billetter, rejsegodsbeviser eller luftfragtbreve ikke nødvendige, selv om oplysningerne om befordringen ikke registreres på anden måde.

§ 124

Ved Warszawa-konventionen forstås i dette kapitel den overenskomst om international luftbefordring, der blev afsluttet den 12. oktober 1929 i Warszawa, således som denne er ændret ved

- 1) den protokol, der blev undertegnet i Haag den 28. september 1955 (Haag-protokollen),
- 2) den protokol, der blev undertegnet i Guatemala City den 8. marts 1971 (Guatemala-protokollen), og
- 3) protokol nr. 3 og 4, der blev undertegnet i Montreal den 25. september 1975 (Montreal-protokol nr. 3 og 4).

§ 125

Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke for international luftbefordring, som udføres i henhold til reservation foretaget i overensstemmelse med tillægsprotokol til artikel 2 i Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929 eller med artikel XXVI i Haag-protokollen, artikel XXIII, stk. 1 b) i Guatemala-protokollen, artikel XI, stk. 1 b) i Montreal-protokol nr. 3 eller artikel XXI, stk. 1 a) i Montreal-protokol nr. 4.

§ 126

I forholdet mellem Danmark og andre stater, der har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929, men som ikke har ratificeret eller tiltrådt Haag-protokollen, gælder fortsat bestemmelserne i § 126, stk. 1-3, og § 126 a i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

Stk. 2

I forholdet mellem Danmark og andre stater, der har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929, som ændret ved Haag-protokollen, men som hverken har tilsluttet sig Montreal-protokol nr. 3 eller Montreal-protokol nr. 4, gælder, bortset fra § 126, fortsat bestemmelserne i kapitel 9 i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

Stk. 3

I forhold til en stat, der har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929, som denne er affattet i henhold til Montreal-protokol nr. 3, men som ikke har tilsluttet sig Montreal-protokol nr. 4, gælder ved befordring af gods, bortset fra § 126, fortsat bestemmelserne i kapitel 9 i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

Stk. 4

I forhold til en stat, der har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929, som denne er affattet i henhold til Montreal-protokol nr. 4, men som ikke har tilsluttet sig Montreal-protokol nr. 3, gælder ved befordring af passagerer og rejsegods, bortset fra § 126, fortsat bestemmelserne i kapitel 9 i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

§ 126 a

Bestemmelserne i §§ 119 a- 119 f gælder kun i det omfang, de er forenelige med traktatmæssige forpligtelser over for stater, som ikke har ratificeret eller tiltrådt Guadalajara-konventionen af 18. september 1961 om international luftbefordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen.